

பரதன் நாவாயில் ஏறுதல்

1. சுழித்து நீர் வரு துறை யாற்றை, சூழ் படை
கழித்துநீங் கியதெனக் கள்ள வாசையை
யழித்துவே றவனிபண் டாண்ட வேந்தரை
யிழித்துமே லேறினான் றானு மேறினான்.

பொருள் - (தன்னைச் சூழ்ந்து வந்த சேனை, நீர் சுழியைச் செய்துகொண்டு வருகின்ற துறைகளையுடைய கங்கையைத் தாண்டிக் கடந்ததாக வஞ்சனையொடு கூடிய ஆசையை அழித்து, முன்பு உலகாண்ட பிற அரசர்களைத் தாழ்ச் செய்து மேன்மையுற்றவனான பாதனும் (படகில்) ஏறினான்.

குறிப்பு - சூழ்படை, நீர் சுழித்து வரு துறை ஆற்றைக் கழித்து நீங்கியதென எனவும் பண்டு அவனி ஆண்ட வேறு வேந்தரை எனவும் இயைக்க, நீங்கியது என என்று கொண்டு, நீங்கியது என்று (ஓடம் விடுவோர்) சொல்ல என்று பொருள் கூறலும் ஆம் - கள்ளம் - வஞ்சனை, கல்வியும், ஒழுக்கமும், ஆற்றலும், அழகும், அறிவும், வீரமும், நற்குணங்கள் பிறவும், மற்றை அரசர்கள் பால் அமைந்தவற்றினும் பரதன்பால் மிக அமைந்தமையின், பரதன் மேம்பட, மற்றை அரசர்கள் தாழ்வாராயினர். 'தானும் ஏறினான்' என்பதில் உம்மை தாயர் முதலிய பிறரும் படகில் ஏறினமை சுட்டி நின்றுது.

பரதன் குகனுக்கு கோசலையை அறிமுகமாக்குதல்

2. சுற்றத்தார் தேவரொடுந் தொழ நின்ற
கோசலையைத் தொழுது நோக்கிக்
கொற்றத் தார்க் குரிசிலலவ ராரென்று? என்று
குகன் வினவக் கோக்கள் வைகு
முற்றத்தான் முதற்றேவி, மூன்றுலகு
மீன்றானை முன்னீன்றானைப்
பெற்றத்தாற் பெறுஞ் செல்வம் யான் பிறத்த
லாற்றுறந்த பெரியா ளென்றான்.

பொருள் - உறவினரும் தேவர்களும் வணங்கும்படி தங்கிய கோசலையைக் குகன் வணங்கி நோக்கி, (பரதனைப் பார்த்து) 'வெற்றி மாலையணிந்த ஆடவர் திலகனே! இவர் யார்?' என்று வினவ, (பரதன் குகனை நோக்கி) அரசர்கள் தங்கிய முன்றிலையுடைய சக்கரவர்த்தியின் மூத்த மனைவி, மூன்றுலகத்தையும் படைத்த பிரமனை முன்னே தோற்றுவித்தவனான திருமாலை மகனாகப் பெற்றதனால் அடைய வேண்டிய செல்வத்தை யான் தோன்றினமையால் இழந்த பெரியவன் என்று கூறினான்.

குறிப்பு - சக்கரவர்த்தியின் முதற்றேவியாதலால் சுற்றத்தார் தொழுவாராயினர். அரக்கரால் அடைந்த இன்னலெலாம் தீரும்படி, பெரு வீரனும், குணக்கடலுமான இராமனைப் பெற்றுத்தந்த உதவி குறித்துத் தேவர் தொழுவாராயினர் எனலுமாம். சுற்றத்தார் தொழ நின்றமையால் பேரரசியென்பது புலப்பட்டமையின் தொழுது நோக்கி வினவுவானாயின் 'இவன் யார் என்பது சிறப்பு' வகையால் அறியலுறும் குகனன் வினா, சக்கரவர்த்தியை வணங்குதற்குச் சமயம் கிட்டாமையின் தசரதன் மாளிகை முன்றலில் அரசர் தங்குவர் என்க, மூன்றுலகு - மண், விண், பாதாளம் என்பவை மூன்றுலகும் ஈன்றான் என்றது பிரமனை, பெற்றத்தால் என எதுகை நோக்கித் தகரம் இரட்டித்தது. இராமனைப் பெற்றதனால் பெறும் பேறாவது, சக்கரவர்த்தியின் முதல்தேவி என்பதன் மேலும் வருங்காலச் சக்கரவர்த்தியின் தாய் என்னும் நிலையில் உளதாகும் சிறப்பு.

பரதன் கோசலைக்குக் குகனை அறிமுகமாக்குதல்

3. என்றலுமே யடியின்மிசை நெடிதுவீழ்ந்
 தழுவாளை யிவன்யா ரென்று
 கன்றுபிரி காராவின் ருயருடைய
 கொடிவினவக் கழற்கான் மைந்த
 னின்றுணைவ னிராகவனுக் கிலக்குவற்கு
 மினையாவதற்கு மெனக்கு மூத்தான்
 குன்றனைய திருநெடுந்தோட் குகனென்பா
 னிந்தநின்ற குரிசி லென்றான்

பொருள் - முன்பாட்டில் கூறியவாறு பரதன் குகனுக்குக் கோசலையை அறிமுகப்படுத்தினானாவில், அந்தக் கோசலையின் அடிகளில் விழுந்து மிகவும் அழுத குகனை, கன்றைப் பிரிந்த புனிற்றாவின் துயரனைய துயருடைய கொடிபோல் பவளான அக்கோசலை, 'இவன் யார்?' என்று வினவ, கழலணிந்த கால்களையுடைய பரதன், 'இங்கே நின்ற நம்பி, இராகவனுக்கு இனிய தோழன், இலக்குவனுக்கும் சத்துருக்கனுக்கும் எனக்கும் அண்ணன். மலை போன்ற நீண்ட அழகிய தோள்க ளையுடைய குகன் என்று (பெயர்) கூறப்படுபவன்' என்று கூறினான்.

குறிப்பு - அடியின் மிசை வீழ்ந்து நெடிது அழுவாளை என இயைக்க நெடிதழுதழுது இராமன் பிரிவாலும், தசரதன் மரணத்தாலும், கோசலையுற்ற துயர் நிலை கண்டமையாலும் என்க. நெடிது வீழ்ந்து என்று உரைத்தலும் அமையும். கன்று பிரிகார் - ஆ கன்றைப் பிரிந்த செவ்விப்பசு, கார் - செவ்வி, கார் ஆ - புனிற்றா, அப்பொழுதீன்ற பசு, கன்றைப் பிரிந்து துயருடும் தாய்ப்பசு இராமனைப் பிரிந்து துயருடும் கோசலைக்கு உவமை, மைந்தன் என்றது பரதனை. இராகுவின் வழிவந்தவனாதலின் இராகவன் என்றான்.

கோசலை கூறிய வாழ்த்துரை

4. நைவீர லீர்மைந்தீ ரினித் துயரா
னாடிறந்து காடு நோக்கி
மெய்வீரர் பெயர்ந்ததுவு நலமாயிற்
றாமன்றே விலங்கற் றிண் டோட்
கைவீரக் களிறனைய காளையிவன்
றன்னோடு கலந்து நீங்க
ளைவீரு மொருவீரா யகலிடத்தை
நெடுங்கால மளித்தி ரென்றாள்.

பொருள் - 'புதல்வர்களே! இனித் துன்பத்தால் வருந்துதற்குரியீரல்லீர். தவறாத வீரர்களான இராமலக்குவர், நாடு கடந்து காடு நோக்கிச் சென்றதும் நல்லதாயிற்று, மலை போன்ற திண்ணிய தோள்களையுடைய, கையால் வீரச் செயல்களைச் செய்யும் களிறு போன்ற, காளையாகிய இக்குகனொடு கூடி நீங்கள் ஐவீரும் ஒருவர் தன்மையினையுடையீராய்ப் பரந்த இடத்தையுடைய நிலம் முழுவதையும் நெடுங்காலம் ஆள்வீராக' என்று கூறினாள்.

குறிப்பு - மைந்தீர் என்றது பரதன் சத்துருக்கள், குகன் என்போரை மைந்தீர்! இனித் துயரால் நைவீரலீர் என இயையும், துயர் - மனத்துன்பம் இறத்தல் - கடத்தல், பெயர்தல் - செல்லுதல், இதுவரை தீதாயிருந்து வருத்திய இராமலக்குவர் பிரிவு, குகன் நட்பினை விளைத்தமையின், இதுபொழுது நன்றாய் மகிழ்ச்சி தருவதாயிற்று என்பாள், 'வீரர் பெயர்ந்ததுவும் நலமாயிற்று, நைவீரலீர்!' என்றாள். இங்கு, 'பொருந்திய கேண்மை யுகந்தவர் தம்மொடு போகாதே இருந்ததும் நன்று' என்ற குகன் கூற்றும் (2408) நோக்கத்தக்கதாகும். ஆம் அன்று ஏ என்பவை அசைகள், இனம் துழுவிப் புரத்தலினால் குகனுக்குக் களிறு உவமையாயிற்று. விலங்கல் - மலை. மூன்று நான்காம் அடிகள், இராமன் பிரிவால் வருந்தியிருந்த பரதசத்துருக்கரையும், வருந்தி வணங்கிக் கிடந்த குகனையும் நோக்கிக் கோசலை கூறிய வாழ்த்துரையாகும்.

சுமித்திரையை அறிவித்தல்

5. அறந்தானே யென்கின்ற வயனின்றா
டனைநோக்கி, யைய வன்பி
னிறைந்தாளை யுரையென்ன, நெறிதிறம்பாத்
தன்மெய்யை நிற்ப தாக்கி,
இறந்தான் றனிளந்தேவி, யாவர்க்குந்
தொழுகுலமா மிராமன் பின்பு
பிறந்தானு முளனென்னப் பிரியாதான்
றனைப் பயந்த பெரியா ளென்றாள்.

பொருள் - (குகன்) கோசலையின் பக்கத்தே நின்ற, தருமமே என்று சொல்லத்தக்கவளான சுமித்திரையை நோக்கி, (பரதனிடம்) 'ஐய! அன்பினால் நிறைந்த இவரை (இன்னார் என்று) கூறுக' என்று சொல்ல, 'முறை கடவாத தன் வாய்மையை நிலைநிறுத்தி இறந்த சக்கரவர்த்தியின் இளந்தேவி, எல்லார்க்கும் தெய்வமான இராமனுக்குத் தம்பியும் உண்டு என்று உலகத்தார் சொல்லும்படி (இன்பக் காலத்தும், துன்ப காலத்தும்) அவனைப் பிரியாதவனாகிய இலக்குவனைப் பெற்ற பெரியாள்' என்று (பரதன்) கூறினான்.

குறிப்பு - அயல் நின்ற அறமே என்கின்றாளை நோக்கி என இயைக்க, தான் தன் என்பவை சாரியைகள். அறம் என்றது இங்கே அதன் உருவத்தை நெறி - முறை, திறம்பா - கடவாத, தறிம்புதல் - கடத்தல், இராமன் பிரிவால் விழிநீர் சுரக்க நின்றாலாதலின் 'அதன் பின் நிறைந்தாள்' என்றான். மெய்யை நிற்பதாக்கி, இறந்தான் என்ற நயம் நோக்கத்தக்கதாகும். மெய் என்னும் சொல் வாய்மை, உடம்பு என்னும் இருபொருளும் தரும். தொழுகுலம் - தெய்வம் 'எம் தொழுகுலம் தாங்களே' (திருவாய்மொழி 3-7-8) என்பது அருளிச் செயல்.

குகன் கைகேயியைச் சுட்டி, இவர் யார் ? என்று வினவுதல்

6. சுடுமயானத் திடை தன் றுணையேகத்
தோன்றறுயர்க் கடலினேகக்
கடுமையார் கானகத்துக் கருணையார்
கலியேகக் கழற்கான் மாய
னெடுமையா லன்றளந்த வுலகெல்லாந்
தன்மனத்தே நினைந்து செய்யுறங்
கொடுமையா லனந்தாளை யாரிவரென்
றுரையென்னக் குரிசில் கூறும்.

பொருள் - எரிக்கின்ற சுடுகாட்டிலே தன் துணைவன் செல்லவும், மகன் துயர்க்கடலிலே புகவும், கருணைக்கடலான இராமன் கொடிய வனத்திலே செல்லவும், வீரக் கழலணிந்த தாள்களையுடைய திருமால் பண்டு நெடுமையால் அளந்த உலக முழுவதையும் தன் மனத்து நினைத்து செய்யும் கொடுமையால் அளந்த கைகேயியை (நோக்கி) குகன் 'இவன் யார் ? என்று கூறுக' எனப் பரதன் கூறுவான்.

குறிப்பு - துணை - துணைவன், நாயகன், தோன்றல், குரிசில் என்பவை பரதனைச் சுட்டி நின்றன. கைகேயி பெற்ற வரம், அவள் கணவனான சக்கரவர்த்தி இறந்ததற்கும் அவள் மகன் பரதன் துயர் உறுவதற்கும் கருணைக்கடலான இராமன் வனம் புகுதற்கும், காரணமாயினவை தோன்றச் சுடுமாயானத்திடை தன் துணையேகத் தோன்றல் துயர்க்கடலின் ஏகக் கடுமையார் கானகத்துக் கருணையார் கலியேக... உலகெல்லாம் கொடுமையால் அனந்தான் என்றார், அதுக் கவிக்கூற்று 'கல் நிறைந்து தீய்ந்து கழையுடைந்து கால் கழன்று, பின்னும் திரை வயிற்றுப் பேயே திரிந்துலவாக்

கொன்னலிலும் வெங்கானம்' (பெரிய திருமடல் 49 - 50) ஆதலின் கடுமையாக் கானகம் என்றார். 'கானகத்தே கருணை ஆர் கலி யேக' என்பதனுள், 'காட்டிலே கடல் செல்ல' என்பதும் தொனித்தல் காணலாம். ஆர்கலி - கடல். கருணையார் கழி என்றது இராமனை. 'கருணையங்கடல் துயின்றது கருங்கடல் நோக்கி' (யுத்த வருணனை வழிவேண்டு 5) என்பர் பின்னும், உலகெல்லாம். தன் மனத்தே நினைந்து செய்யும் கொடுமையால் அளந்தாள் என்றது கைகேயியின் ஆசை மிகுதியை விளக்கியவாறு அளத்தல் - வரையறை செய்து பெறுதல். உள்களந்த செயலால் திருமாலும் கைகேயியும் ஒப்பாவரேனும் திருமால் உள்களந்தது, முறைதிறம்பாமல், இடம்பெயர்ந்து, நெடுமையால் இரண்டு மாணடியால், கைகேயி உள்களந்தது முறை திறம்ப, இருந்த நிலையில், கொடுமையால், இரண்டு தீய வரங்களால் திருமால் உலகளந்தமையால் மூவுலகத்துயிரும் உய்ந்தன. கைகேயி அளந்தமையினால் மூவுலகத்துயிர்களும் துயருற்றன. மேலும், அவள் காதற் கணவனான சக்கரவர்த்தி இறந்தான். அவளுடைய அரும்பெற்ற புதல்வர்களுள் பரதன் துயருற்றான். இராமன் வனம் புக்கான் என அவ்விருவரும் உலகளந்த நிலையில் வாசி விரித்துரைத்துக் கொள்ளத்தரும். 'மாலும் குறனாய் வளர்ந்திரண்டு மாண் அடியால், ஞாலம் முழுதும் நயந்தனந்தான்' (திருவள்ளுவமாலை 6) என்னம் பரணர் பாட்டும் நோக்குக. 'அரக்கர் பாவமும் அல்லவர் இயற்றிய அறமும், தூக்க நல்லருள் துறந்தனள் தாமொழி மடமான், இரக்கமின்மையன்றோ இன்று இவ்வுலகங்கள் இராமன், பரக்கும் தொல்புகழ் முதினைப் பருகுகின்றனவே' என்று பாராட்டிய கவி, இங்கே இவ்வாறு கைகேயியை நிந்தித்தது. இராமன் பக்கல் எழுந்த பத்திப் பெருக்கால் என்று கொள்ளலாம். அடுத்து வரும் பரதன் கூற்றும் அவ்வாறு தோன்றியதே.

பரதன் குகனுக்குக் கைகேயியை அறிமுகமாக்குதல்

7. படரெலாம் படைத்தாளைப் பழிவளர் க்குஞ்
 செவிலியைத்தன் பாழ்த்த பாவிக்
 குடரிலே நெடுங்காலங் கிடந்தேற்கு
 முயிர்ப்பாரங் குறைந்து தேய
 வுடர் எலாம் முயிரிலா வெனத் தோன்று
 முலகத்தே யொருத்தி யன்றே
 யிடரிலா முகத்தாளை யறிந்திலையே
 லிந்நின்றா ளென்னை யீன்றாள்.

பொருள் - துன்பங்களையெல்லாம் தோற்றுவித்தவளும், பழியினை வளர்க்கும் செவிலியும், தன்னுடைய பாழ்பட்ட தீய வயிற்றினுள் நெடுங்காலம் கிடந்த எனக்கும் சுமையாகிய உயிர் (நாளும் நாளும்) குறைந்து மெலிய, உடல்களெல்லாம் உயிரற்றன என்று சொல்லும்படி தோன்றுகின்ற இவ்வுலகத்தில் துன்பமற்ற முகத்தை யுடையவளாயுள்ள ஒருத்தியும் ஆகிய இவளை நீ அறிந்திலையாயின், இங்கே நின்றுவள் என்னைப் பெற்றவள்.

குறிப்பு - ஈன்றாள் என்னக்கேட்டு எனப் பின்வரும் பாடலொடு தொடரும் படர் - துன்பம். சக்கரவர்த்தி இறந்தமையாலும் இராமன் வனம் புகுந்தமையாலும் உயிர்கள் உற்ற துன்பங்கள் பலவாகலின்படரெலாம் என்றான். படைத்தல் - தோற்றுவித்தல் பழி - நிந்தை: அதாவது முன்னையோர் முறைகெட இராமனை வனம் புகுவித்தமையால் உலகங் கூறும் இகழ்ச்சி: 'தாயுடைக் கொடிய சூழ்ச்சியால் வழியுடைத்தாய் வரும் மரபை மாய்த்தொரு பழியுடைத்தாக்கினன்' (2264) என்றான் முன்னும் பாழ்த்தல் - பயனறுதல், குடர் உடர் என்பவை முறையே குடல் உடல் என்பவற்றின் போலிகள் குடர் இங்கே வயிறு என்னும் பொருளிற் பயின்றது. கான்மின் கொன்மின் கொன்று குவித்துக்குடர் ஆரத் தின்மின் (சுந்தா 482) எனப் பின்வருதலும் காண்க. இராமன் வனம் புகுதற்குத் தன் தோற்றமும் ஒரு காரணமாகக் கருதித் தன்னைத் தாங்கிய வயிற்றைப் 'பாழ்த்த பாவிக்குடர்' என்றான். 'உன் பாவிக் கும்பி வயிற்றினிடை வைகித் தோன்றும் தீராப் பாதகம்' (2276) என்றான். முன்னும் உலகியற்கைக்கு மாறாகப் பன்னிரெண்டு மாதம் தாய் வயிற்றிலே தங்கினமையின் நடுங்காலம் என்றான். தயரதன் மனைவியர் பன்னிரெண்டு மாதம் கருவைத் தாங்கியிருந்தனர் என்று வான்மீகமும் கூறுகின்றது. கிடந்தேற்கும் என்பதனுள் உம்மை இழிவு குறித்தது. அக்குடற் றொழுக்கால் இராமன் பிரிவைத் தாங்கியிருக்கவல்ல எனக்கும் என்றவாறு. இராமன் பிரிவால் வருந்திய தனக்கு உயிரும் சுமையாதலின் உயிர்ப்பாரம் என்றான். உயிர் குறைந்து தேய்தல் - உயிர் மெலிந்து ஒடுங்கி அழிதல். உலகுக்கு உயிராய் விளங்கிய சக்கரவர்த்தியையும் அவ்வுலகத்துயிர்களுக்குள் உயிராய் விளங்கிய இராமனையும், பிரிந்து செயலற்றமையால் 'உடலெலாம் உயிரிலா எனத் தோன்றும் உலகம்' என்றான். 'ஆவி நீத்த வுடலென லாயதே' (2217) என்று முன்னும் கூறினான். சக்கரவர்த்தி இறந்தமையாலும், இராமன் பிரிந்தமையாலும் யாவரும் துயர் கூற, துயர் சிறிதும் உறாதவள் இவள் ஒருத்தியே. இவளை இவள் முகங்கொண்டே இன்னாரென்று அறியலாம் என்பான், 'உடரெலாம் உயிரிலா எனத் தோன்று முலகத்தே ஒருத்தியன்றே இடரிலா முகத்தாள்' என்றான். ஒருத்தி அன்றே என்பதில் அன்று ஏ என்பவை அசை நிலைகள். முகத்தானை என்பதனுள் ஐயுருபைப் பிரித்து, ஒருத்தி என்பதனோடு கூட்டி, 'உலகத்தே இடரிலா முகத்தள் ஒருத்தியை' என இயைக்க, தேய என்னும் எச்சம் தோன்றும் வினை கொண்டது.

பரதன் ஏறிய ஓடம் தென்கரை அடைதல்

8. என்னக்கேட்டு, அவ் இரக்கம் இலாளையும்
தன் நல் கையின் வணங்கினன் தாய் என
அன்னப்பேடை சிறை இலது ஆய்க்கரை
துன்னிற்று என்னவும் வந்தது, தோணியே.

பொருள் - என்று (பரதன்) கூறக்கேட்டு, இரக்கமற்றவளான அக் கைகேயியும் தாயென்று தன்னுடைய நல்ல கைகளால் குகன் வணங்கினான். அப்போது ஒரு பெண் அன்னம் இறக்கயில்லாததாய்க் கரையை அடைந்தாற்போல அவ்வோடமும் அக்கரை சேர்ந்தது.

குறிப்பு - என் என்பது முன்பாட்டிற் கூறியவாறு அறிமுகப்படுத்த என்றவாறு கைகேயியின் மீது உள்ள குற்றம் இராமன்பால் இரக்கமின்மையே என்பது தோன்ற இரக்கமிலாள் என்றார். 'மடமான் இரக்கமின்மையன்றோ இன்றிவ்வுலகங்கள் இராமன் பரக்குந்தொல் புகழ் அமுதினைப் பருகுகின்றனவே' (1573) என்றார் முன்னும். இராமனால் உடன்பிறப்புரிமை வழங்கப் பெற்றவனாதலின் கைகேயியைத் தாயெனக் கருதுவானாயினன், அன்னத்தின் கதியினை நாவாயின் கதிக்கு உவமை கூறுவர். அன்னத்துக்கு இறக்கை உண்டு. நாவாய்க்கு அஃதில்லையாதலின், 'அன்னப் பேடை சிறையிலதாய்க் கரை துன்னிற்றென்னவும் வந்தது தோணியே' என்றார் .

வினாக்கள்

1. குகப்படலத்தில் இங்கு தரப்பட்ட பாடல்களில் இடம்பெறும் கதாபாத்திரங்களின் பெயர்களை எழுதுக.
2. கோசலைக்கு குகனை அறிமுகப்படுத்திட பரதன் கூறியது என்ன?
3. கைகேயியை பரதன் குகனுக்கு எவ்வாறு அறிமுகம் செய்கின்றான்?
4. கம்பராமாயணத்தில் குகப்படலம் இடம்பெறும் சந்தர்ப்பத்தை விளக்குக.
5. இப்பகுதியை அடிப்படையாகக் கொண்டு கம்பரின் படைப்பாற்றல் பற்றிச் சுருக்கமாகக் கூறுக.

செயற்பாடு

1. மாணவர்களை மூவர் கொண்ட குழுக்களாகப் பிரித்து பரதனும் குகனும் முறையே கோசலை, சுமித்திரை, கைகேயி ஆகியோருடன் நிகழ்த்திய உரையாடலை நடித்துக் காட்டும்படி வழிப்படுத்துக.
2. இப்பகுதியில் உள்ள செய்யுள்களை சந்தி பிரித்து பொருள் விளங்குமாறு எழுதிப் பயிலுங்கள்.
3. இப்பாடல்களிலுள்ள அணிகளை இனங்கண்டு எழுதுக.
4. நயந்த பகுதிகள் பற்றிக் கலந்துரையாடுக.